

Evope i pratim ovaj problem, te mogu da kažem da nema jedinstvenog rešenja. Ono što sam uradio jeste koncept koji je najprirodniji, a to je učenje kroz igru. Time smo pokazali da može drugaćije da se radi i da učenici koji koriste nove metode mogu da pokrenu svoje unutrašnje potencijale.

■ **Mnogi ljudi kažu da nemaju vremena da se dodatno bave svojom decem nakon posla/škole, pa deca gube maternji jezik, ali identitet. Kako se suprotstaviti tome?**

- Zaista je važno da pronaći vreme za decu posle napornog dana. To ne mora da bude neko aktivno bavljenje decom, u smislu da roditelj osmišljava neki program i glavne aktivnosti, ali je važno da koja god aktivnost bila u pitanju, pa i šetnja, da roditelj bude prisutan, a ne na telefonu ili okupiran društvenim mrežama, beskonačnim obavezama i problemima. Roditeljstvo je postalo ozbiljan posao, nije to kao što smo imali nekad - kakvi su roditelji, takvo će biti dete. Dete je sada izlože-

- **Roditeljstvo postalo ozbiljan posao, nije kao nekad**
- ● ● ●

meno radim predavanja za roditelje iz dijaspora, ali i da edukujem nastavnike srpskog jezika, kako bi pokazali deci da učenje može da liči na igru, gde učenici usput i spontano nauče gradivo - kaže dr Ranko Rajović.

B. CVETOJEVIĆ

NTC KAMP:
Igre za
duboku pažnju

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

RAZLIČITI NIVOI SVESTI (1. DEO)

Za sve treba vreme

Svi za sebe uglavnom mislimo da smo intelligentni, pametni, načitani i da baš puno toga znamo. Gledano iz sopstvene perspektive, to je zista tako.

Ovo je interesantan fenomen koji je grčki filozof Aristotel lepo ilustrovaо kroz svoj krug znanja. Dakle, nacrtate na papiru jedan krug. U krugu je naše znanje, a van kruga je neznanje, odnosno naša spoznaja sopstvenog neznanja.

Kako se krug znanja povećava, prirodno se povećava i krug neznanja. Dakle, ljudi koji imaju puno znanja, svesni su svog velikog neznanja.

Nažalost, vredi i obrnuto, ljudi koji imaju malo znanja, gotovo da nisu svesni svog neznanja. Narodski rečeno: što osoba manje zna, misli da zna više, a budale znaјu sve.

Kad počnemo da se poređimo s drugima, ipak se stiče utisak da, u najmanju ruku, imamo prostora za napredovanje. Evo neko, na primer, nauči da svira gitaru, ono osnovno. Svira par pesama, zabavi društvo, pomaže se pevajući i svi su zadovoljni, posebno ako je dobro društvo, da ne kažem hladno pivov.

Realno, pojmove dobro društvo i hladno pivo ne treba razdvajati, nekako idu zajedno, posebno u ovim sparnim danima.

Uvek ima neko bolji

Mi, dakle, naučimo pomalo da sviramo gitaru i dođemo do zaključka da znamo svirati gitaru. Da to dobro znamo. Međutim, kad poslušamo neku pesmu gde gitara dominira, kad poslušamo nekog od virtuoza na gitaru, u najmanju ruku dobijemo kompleks, a u najčešćim slučajevima odložimo gitaru na neodređeno vreme.

Shvatimo da smo na nekom drugom, mnogo nižem nivou nego što je to, u ovom slučaju, vrhunsko sviranje gitare. Tako je kod svih instrumenata, tako je skoro u svim područjima života.

Ipak, prelazak iz jednog u drugi nivo znanja,

■ **Poslovica "Svako je kovač svoje sreće" dokazuje da nismo žrtve sudbine**

bilo kog područja, zahteva vreme, težak, ali i pravilan trening, odnosno rad. Svi koji misle da mogu lako i na brzinu da nauče nešto iole vredno pomena greše.

To su oni koji odustaju čim vide da ima neko bolji, dakle oni koji odustaju stalno i u svim područjima jer, Bože moj, uvek ima neko bolji.

Šta je najlepše?

Kao ljudski rod, mi odbacujemo sve što je besplatno i sve što je jednostavno. Upravo tu grešimo. Najlepše stvari se ne mogu kupiti, dakle, besplatne su, nadohvat ruke su nam, samo moramo znati pravi put.

Takođe, tvrdim da su najlepše i najvažnije stvari životu - jednostavne. Razlog zašto mislimo suprotno, zašto mislimo da su najlepše stvari skupice i komplikovane verovatno leži u činjenici da se plašimo da sve imamo nadohvat ruke, ali baramo da se ponašamo da se ništa to nas ne tiče, da smo žrtve sudbine...

To je daleko od istine, o tome smo pisali u više navrata, ali je izuzetno važno da ne mislimo da je bilo šta slučajno, da bilo šta ovisi od sudbine.

Na kraju krajeva, i u našem narodu ima izreka "Svako je kovač svoje sreće", a budite uvereni da jeste tako, ali da važi i obrnuto, da je svako kovač svega šta mu se dešava.

Mudri Kinezi

Ipak, ovde je tema nešto drugo, tema su različiti nivoi svesti, a ovo je bila samo mala ilustracija, uvod u temu o kojoj će više biti reči u nastavku iduće subote.

Tema je izuzetno važna za svakog pojedinca jer je tu suština života. Da parafraziram jednu kinesku izrek: "Možemo kupiti kuću, ne i dom, možemo kupiti krevet, ne i san, možemo kupiti sat, ne i vreme, možemo kupiti knjigu, ne i znanje, možemo kupiti položaj, ne i poštovanje. Možemo kupiti lekara, ne i zdravlje, možemo kupiti život, ali ne i dušu."

